

حاوی مقرراتی در مورد انجمن‌های صنفی و شوراهای اسلامی کار از دیگر اشکال این تشکل‌ها می‌باشند. در این میان، قانون‌گذار برای شورای اسلامی کار اهمیت ویژه‌ای قایل شده و وزارت کار و امور اجتماعی را ملزم ساخته در مورد تشکیل و تأسیس شوراهای اسلامی کار اقدام نماید (ماده ۱۵ قانون شوراهای اسلامی کار). ولی در همین قوانین، اختیارات و وظایفی برای شوراهای مذکور پیش‌بینی شده مبنی بر این که شوراهای مذکور می‌توانند بدون توجه به مسؤلیت‌های مدیران در اداره واحد تولیدی، دخالت‌هایی در امور واحدهای مذکور بنمایند که این امر موجب کاستی‌ها و نقص‌هایی در امور گردد. لذا با توجه به این که این مقررات، با مقوله‌نامه‌های شماره ۸۷ و ۹۸ متناقض می‌باشد، سازمان بین‌المللی کار در تلاش است این قوانین را اصلاح کند. به ویژه آن که حضور نماینده مدیریت در شورای اسلامی کار و حضور نماینده شورا در هیأت مدیره واحد اقتصادی، شوراها را از صورت یک تشکل کاری خارج کرده است.

۷) خدمات رفاهی برای کارگران: از جمله مواردی که بر هزینه واحد اقتصادی می‌افزاید، خدمات رفاهی است که در فصل هشتم قانون کار، الزاماتی برای کارفرمایان پیش‌بینی کرده است. بیمه کردن کارگران نزد سازمان تأمین اجتماعی، کمک به کارگران جهت تأمین خانه شخصی، ایجاد خانه‌های سازمانی برای کارگران در کارگاه‌های بزرگ، تأمین وسایل نقلیه (سرویس) برای حمل و نقل کارگران، فراهم آوردن فضا و امکانات ورزشی و سوادآموزی برای کارگران و فراهم آوردن تسهیلاتی برای شرکت‌های تعاونی، از الزامات تعیین شده برای کارفرمایان می‌باشد. بدون تردید، اعطای این خدمات به کارگران - که خارج از وظایف کارفرمایان می‌باشد - بار هزینه‌ای زیادی برای واحد اقتصادی به همراه خواهد داشت.

با توجه به تنبیهات و مجازات‌هایی که در ماده ۱۷۳ قانون کار برای تخلف از موارد قانون فصل هشتم پیش‌بینی شده، می‌توان پی برد که واحد اقتصادی و کارفرما و مدیران دچار چه مشکلاتی هستند. ■

اساس مقررات و مقوله‌نامه‌های سازمان بین‌المللی کار تعیین می‌شود. به علاوه برای کارهای صنعتی و کشاورزی، مدت کار و تعطیلات و مرخصی‌ها متفاوت است، چرا که در مورد کارهای کشاورزی نمی‌توان زمان ثابتی برای کار روزانه و هفتگی و روزهای مشخصی برای تعطیلات و مرخصی‌ها تعیین کرد.

ولی در قانون کار کشور ما، مدت تعطیلات و مرخصی‌ها در همه واحدها اعم از صنعتی و کشاورزی یکسان است. گرچه در واحدهای کشاورزی عملاً بر اساس قانون عمل نمی‌شود و مرخصی‌ها بر اساس اوضاع جوی و زمان کاشت، داشت و برداشت تغییر می‌نماید. به همین دلیل، بر اساس ماده ۱۸۹ قانون کار، کارگران کشاورز می‌توانند از شمول قسمتی از این قانون معاف شوند. ولی هنوز مقرراتی بدین منظور تصویب نشده و لذا همه واحدها مشمول مقررات قانون کار در زمینه تعطیلات، مرخصی‌ها و تعطیلات رسمی می‌باشند. بر اساس مقررات موجود، مدت مرخصی و تعطیلات و مرخصی‌های اضطراری بالغ بر ۱۲۰ روز تعیین شده است که نشان می‌دهد طی ۳۶۵ روز یک سال، تعداد ۱۲۰ روز تعطیل و ۲۴۵ روز کار و فعالیت وجود دارد. البته به تعطیلات مذکور باید مرخصی‌های استعلاجی کارگران زن و مرد، مدت فعالیت‌های اجتماعی اعضای شورای اسلامی کار، انجمن‌های صنفی و فعالیت‌های بسیجی و مذهبی را اضافه کرد. بدین ترتیب، میزان تعطیلات باز هم افزایش می‌یابد. جای تردیدی نیست که چنین شرایطی برای کارفرمایان بسیار زیان‌بخش است.

۶) تشکل‌های کاری: مسأله ایجاد تشکل‌های کاری و کارفرمایی از جمله مسائلی مهم و اساسی است که در قوانین کار اکثر کشورهای جهان پیش‌بینی شده و مقوله‌نامه‌های متعددی نیز در سازمان بین‌المللی کار برای آن اختصاص یافته است که از آن جمله می‌توان به مقوله‌نامه شماره‌های ۱۱، ۸۷ و ۹۸ اشاره کرد. در ایران نیز ایجاد و فعالیت تشکل‌های کاری، سابقه‌ای بس طولانی دارد. در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز دو اصل ۲۶ و ۱۰۴ به تشکل‌های کارفرمایی و کاری اختصاص یافته که قانون احزاب، قانون تشکل شوراهای اسلامی کار، قانون کار

قطعه‌نامه سوم

استراتژی اعمال تحریم آمریکا علیه ایران به بهانه تداوم غنی‌سازی اورانیوم، به نقطه عطف خود رسیده است.



به شدت دنبال می‌کنند، شاهد مواضع تند و سختگیرانه تری از سوی دولت‌های تازه روی کار آمده فرانسه و انگلستان هستیم. دولت‌های جدید فرانسه و انگلستان نسبت به دولت‌های سلف خود، در خصوص نوع و میزان تحریم‌ها مواضع تندتری را اتخاذ کرده‌اند. به نظر می‌رسد این سیاست تا اندازه‌ای به دلیل موقعیت آمریکا در عراق و همسویی با آن کشور در خصوص پایین آوردن فشار تبلیغاتی و مواضع منفی داخل آمریکا و اروپا علیه سیاست‌های آنها در عراق اتخاذ شده است. در نهایت، این مسأله بسیار مهم است که آمریکا، اروپا و حتی روسیه در خصوص تصویب قطعنامه سوم به یک اجماع نظر کلی رسیده‌اند و اختلافات موجود بیشتر در خصوص اولویت‌ها و موارد جزئی آن بوده و در اصل قطعنامه، توافقات نهایی حاصل شده است.

نباید این نکته را هم از نظر دور داشت که در شرایط فعلی، هم آمریکا و هم اروپا درگیر مسأله عراق هستند و همین مسأله، به عنوان عامل بازدارنده جهت اقدامات تندتر آنها علیه ایران عمل کرده است. موضوع دیگر، اختلافاتی است که بین آمریکا و اروپا در خصوص سرمایه‌گذاری در ایران و ادامه مبادلات اقتصادی بین اروپا و ایران وجود دارد، چرا که - در مقایسه با آمریکا - بیشترین زیان از تحریم ایران، نصیب اروپاییان خواهد شد. لذا عراق از ضرر و زیان اروپاییان، روزه‌های فرصت را در استراتژی بین‌المللی ایران ترسیم می‌کند. ■

در صدور دو قطعنامه تحریم قبلی شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران، آمریکا و اروپا با تشدید تبلیغات و جنگ روانی، تلاش کردند یک هم‌نویسی بین‌المللی جهت مخالفت با برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایجاد کرده و این پیام را به تهران ارسال کنند که جهان غرب متفقاً با توسعه صنایع اتمی ایران مخالفت است و در این راه ساکت نخواهد نشست.

در این میان، آمریکایی‌ها با این که توانسته بودند با اجماع نظر، قطعنامه‌های شورای امنیت علیه ایران را به تصویب برسانند، اما به جهت این که ایران بتواند از تأثیرگذاری قابل توجهی جهت عبور از این تحریم‌ها در اختیار دارد، از تأثیرگذاری آن ناامید بودند. در همین راستا، کارشناسان و مسئولان آمریکایی و اروپایی بارها بر عدم تأثیرگذاری جدی و عمیق چنین اقداماتی اذعان کرده‌اند. ولی مسأله مهم در خصوص تحریم‌ها که بیش از خود موارد تحریم مورد توجه قرار گرفته، بازتاب‌های روانی آن در داخل ایران و میان شرکای تجاری کشورمان در خارج می‌باشد.

دو قطعنامه تحریم نخست شورای امنیت سازمان ملل را باید مقدمه‌ای برای آماده کردن افکار عمومی ایران و جهان جهت اعمال تحریم‌های کاربردی‌تر و اجرایی‌تر دانست. در واقع، به نظر می‌رسد آمریکایی‌ها در خصوص پرونده هسته‌ای ایران، سیاست قدم‌های آهسته ولی هوشمند را دنبال می‌کنند.

در پیش‌نویس قطعنامه سوم برخلاف مواد قطعنامه‌های اول و دوم، بیشتر موادی گنجانده شده که در کوتاه‌مدت تأثیرگذارند. در بُعد اقتصادی، تحریم مؤسسات و شرکت‌های عمده و جلوگیری از مبادلات بانکی و یا تحریم صادرات برخی کالاها اساسی همچون بنزین به ایران و در بُعد سیاسی، اضافه شدن تعداد دیگری از مسئولان و مقامات کشوری و لشگری در ماده منع خروج از کشور، از جمله مواد قطعنامه سوم تحریم ایران به شمار می‌روند.

مسأله دیگر این است که در شرایط کنونی، به جز آمریکایی‌ها که تحریم ایران را